

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112203647
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112203647.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 72 48 03, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcom: 1. E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, zastúpenému opatrovníkom: JUDr. K. D., vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Piešťany, 2. Z. N., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpeného advokátom: JUDr. Ladislav Mikluš, so sídlom Košice, Stará Baštova 2, o zaplatenie 1974,50 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.11.2012 č.k. 17C/90/2012-62 - v časti o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania na trovách právneho zastúpenia vo výške 53,45 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporcom 1., 2. náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd dané konanie, ktorým sa navrhovateľ domáhal od odporcov zaplatenia sumy 1974,50 Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o úvere č. 0283174050 zo dňa 16.7.2003, ktorú odporcovia uzavreli s právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s., v celom rozsahu, v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom, s použitím § 96 O.s.p. zastavil a zároveň navrhovateľovi vrátil súdny poplatok z návrhu vo výške 111,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia. Súd odporcom 1., 2. právo na náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 177,92 Eur na účet právneho zástupcu označeného čísla v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia. V tejto časti, ktorá bola napadnutá odvolaním navrhovateľa, súd rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie z 24.4.2012 a odpor proti platobnému rozkazu z 31.5.2012 po 81,33 Eur plus 2x režijný paušál po 7,63 Eur, spolu v sume 177,92 Eur; s poukazom na § 10, § 16 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z.

Proti tomuto uzneseniu výlučne iba v časti, v ktorej súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ a domáhal sa aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi

náhradu trov konania neprizná, pričom si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vyčíslenú sumou 20,11 Eur. Vyslovil názor, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v rade členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Tieto združenia pritom podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. V tejto súvislosti poukázal na závery Krajského súdu v Bratislave v rozhodnutí 5Co/26/2012 i 3Cob/259/2011. Z dôvodovej správy k zák. č. 384/2008 Z.z., ktorou bol novelizovaný Občiansky súdny poriadok vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastnej skúsenosti vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu a pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/91/2012. Odvolateľ vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkovi podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka. V tejto súvislosti poukázal na Nález II.ÚS 78/03 i rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/100/2012 a množstvo ďalších rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, Banskej Bystrici, Košiciach, Nitre, Prešove a Žiline. Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na § 137 O.s.p. a na ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, navrhovateľ uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje a preto nemožno argumentovať vyššie uvedeným ustanovením. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/40/2012. Predmetné ustanovenia poukazujú len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Z uvedených dôvodov navrhovateľ považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Odporkyňa, ani vedľajší účastník odvolací návrh nepodali, odporkyňa sa k doručenému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa, podanom prostredníctvom jeho advokáta navrhol, aby bolo uznesenie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené, pričom si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania na trovách právneho zastúpenia celkom vo výške 53,45 Eur. Zdôraznil, že Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom. Je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, aby spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane odporcu vystupuje spotrebiteľ a napomáhali uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb. Už len samotná informácia pre navrhovateľa, že došlo k vstupu do konania v zastúpení advokátom, viedla k tomu, že si prestal uplatňovať svoj nedôvodný návrh na začatie konania a začal masívne brať svoje žaloby späť. Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konanie v celej SR a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na veľký počet vstupov do konania ich príčinou ako aj dôvodom veľkého počtu vznášaných námietok premlčania nie je samoúčelnosť, ale nevyhnutnosť reagovať na rovnaký počet žalôb, v ktorých sú porušované spotrebiteľské práva. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritériá, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Nie je možné ignorovať fakt, že vyjadrenie vo veci, pričom ku každému sporu sa vyjadrovali nie hromadne, ale priebežne, jednotlivo až po doručení žalobného návrhu, teda po riadnom oboznámení sa s vecou, aj preto sú ich vyjadrenia vždy konkrétne, nie iba administratívna činnosť, ale takémuto vyjadreniu vo veci samej aj pri vznesenej námietke premlčania, nevyhnutne predchádza vždy právne posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku zohľadňujúce individuálne a konkrétne okolnosti každého jednotlivého

prípade. Ak aj profesionáli (sudcovia) majú na uvedenú možnosť vedľajšieho účastníka podať námietku premlčania rozdielny názor, o to väčšmi nemožno uvažovať nad tým, že to majú vedieť laici, priemerní spotrebiteľia. V tejto súvislosti poukazuje aj na najnovšiu judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, konkrétne na rozhodnutie zo 14.6.2012 vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino, ktorý uviedol, že existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľia nepodajú odpor v skrátenej rozhodnutej konaní pre mimoriadne krátku lehotu. Slovenský spotrebiteľ túto mimoriadne krátku lehotu na podanie odporu má skrátenu ešte o štvrtinu na 15 dní. Nezanedbateľné riziko včasného nepodania odporu v prospech spotrebiteľa vedľajším účastníkom je znásobené množstvom súčasne prebiehajúcich konaní. Čl. 47 ods. 2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní (v akomkoľvek náročnom, menej náročnom) pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania a to za podmienok ustanovených zákonom. Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom, teda v súlade s citovaným článkom Ústavy SR aj Občianskych súdnych poriadkov má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania, teda výlučne v časti o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi a zároveň dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené predpoklady pre potvrdenie napadnutej časti preskúmaného uznesenia v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu spisu bolo zistené, že predmetné konanie, ktorým sa navrhovateľ od odporcov 1., 2. domáhal zaplata uplatnenej sumy s príslušenstvom vychádzajúc zo zmluvy o úvere uzavretej medzi odporcami 1., 2. a právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. uplatnil návrhom doručeným okresnému súdu dňa 22.2.2012. Po vydaní platobného rozkazu a pred nariadením prvého pojednávania vo veci, podaním predloženým prvostupňovému súdu dňa 3.5.2012 vstúpilo z vlastného podnetu do konania spotrebiteľské združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, zastúpené splnomocneným advokátom, ako vedľajší účastník na strane odporcov. Následne vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu po oboznámení sa s obsahom spisu nahliadnutím do neho dňa 9.5.2012 a po doručení mu návrhu na začatie konania dňa 31.5.2012, doručil dňa 6.6.2012 súdu podanie zo dňa 31.5.2012 označené ako odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol všeobecnú námietku premlčania uplatnenej pohľadávky navrhovateľom.

Po oboznámení navrhovateľa podaním súdu zo dňa 25.5.2012, ktoré mu bolo doručené dňa 31.5.2012 so vstupom vedľajšieho účastníka, navrhovateľ podaním zo dňa 25.6.2012 zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom žiadal, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Späťvzatie návrhu ničím neodôvodnil. Pripojil argumentáciu z akých dôvodov nemá byť vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania priznaná. Následne vo veci rozhodol prvostupňový súd preskúmaným uznesením.

Predmetom odvolacieho konania vymedzenom odvolacími dôvodmi navrhovateľa bolo, či vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania v podobe trov právneho zastúpenia.

V zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, okrem iných i v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajšie účastníctvo je teda formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 93 ods. 3 O.s.p. („Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.“) možno vyvodiť, že tretia osoba sa stáva vedľajším účastníkom v okamihu, keď dôjde súdu jej oznámenie, že vstupuje do konania na strane niektorého z účastníkov. To však neznamená, že tieto účinky nastávajú vždy v každom konaní, resp. v každom štádiu konania. Vzhľadom na vyššie uvedený zmysel vedľajšieho účastníctva (pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov), treba ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí napríklad pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátenom (rozkaznom) konaní, ktorého výsledkom (formou rozhodnutia) je platobný rozkaz. Skrátene konanie v porovnaní s obvyklým priebehom reálneho sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez vykonania dokazovania. Akcentovaná je tu rýchlosť a hospodárnosť konania a vo vzťahu k žalovanému zásada „bdelým patrí právo“. Pokiaľ odporca v tomto štádiu konania nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu (platobný rozkaz sa vydáva spravidla bez jeho vypočutia, len na základe skutočností uvádzaných navrhovateľom a návrh sa doručuje až spolu s platobným rozkazom), a teda odporca v tomto štádiu konania neuplatňuje svoje procesné práva, nemôže tak procesne účinne urobiť ani subjekt, ktorý oznámi súdu, že vstupuje do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Nemôže sa teda naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“. Táto pomoc sa môže najskôr prejavovať až keď bude platobnému rozkazu zrušený (vyplýva to aj z Občianskeho súdneho rádu, Komentár, I. díl, Panorama Praha 1985, str. 421).

V danej veci síce vedľajší účastník vstúpil do konania v štádiu rozkazného konania, ale nakoľko sa súdu nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk ani jednému z odporcov, podľa § 173 ods. 2 O.s.p. nastúpila povinnosť súdu platobný rozkaz zrušiť a to spravidla s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí a vec sa ďalej presunula do štádia sporového konania, kedy navrhovateľ po oboznámení sa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania podaním zo dňa 25.6.2012 zoberal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom žiadal, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Z ust. § 18 O.s.p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

V zmysle § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. potom ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

V zmysle účinného znenia § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada

výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zatupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Podľa ods. 3 všetci účastníci sú si v konaní podľa ods. 2 rovní.

Z vyššie citovaných ustanovení teda nesporne vyplýva, že vedľajší účastník, ktorý má v konaní rovnaké práva ako účastník konania, pričom všetci účastníci v občianskom súdnom konaní majú rovnaké postavenie a musia mať rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, ktorým môže byť i advokát. Zo žiadneho zákonného ustanovenia pritom nevyplýva, že by takéto oprávnenie vedľajší účastník nemal mať. Na základe vyššie uvedeného potom odvolací súd uzatvára, že vedľajší účastník ako organizácia za účelom ochrany práv spotrebiteľa má nesporne právo v konaní sa dať zastúpiť advokátom.

Ani samotná skutočnosť, že združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie, nie je sama osebe dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konaní zastúpené advokátom. Uplatnenie základného práva na zastúpenie účastníka v občianskom súdnom konaní advokátom nepredpokladá, že v danom prípade vedľajší účastník nie je schopný uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že je právnickou osobou založenou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Preto len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa nie je možné vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa mohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nadväzne bola byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa, spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Nadväzne odvolací súd je tiež toho názoru, že v danom prípade zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom bolo i účelné, keďže práve v dôsledku podaní právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (predovšetkým podania zo dňa 31.5.2012, ktorým vedľajší účastník, vychádzajúc z jeho obsahu, poukázal na premlčanie uplatneného nároku), zrejme v dôsledku poukázaneho premlčania nároku, došlo následne navrhovateľom k späťvzatiu návrhu na začatie konania v celom rozsahu a napokon k zastaveniu konania, čím bol odporca v konaní fakticky úspešný. Neobstojí preto tvrdenie navrhovateľa, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na bránenie práva, čo má byť dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Odvolací súd v danej veci nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by vedľajšiemu účastníkovi nemal náhradu trov konania či už celkom alebo sčasti v zmysle § 150 O.s.p. priznať.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd uzatvára, že i vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), zásadne vzniká právo na náhradu trov konania, ak stojí na strane účastníka, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania v zmysle § 142 a nasl. O.s.p., pričom v rámci tejto náhrady mu vzniká i právo na náhradu trov právneho zastúpenia advokátom za podmienky, že vstup vedľajšieho účastníka do konania a jeho procesné úkony boli účelne vynaložené na obranu práv účastníka, ku ktorému pristúpil.

S poukazom na vyššie uvedené, po vyčerpaní odvolacích dôvodov, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou navrhovateľovi bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ako vo výroku vecne správne s použitím ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník a preto jemu v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, v zmysle § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení (ďalej len cit. vyhl.) vo výške polovice zo základnej tarifnej odmeny v zmysle § 10 ods. 1 a 2 cit. vyhl., ktorá je 81,33 Eur, teda v sume 40,67 Eur, k čomu je potrebné a v zmysle § 15 a § 16 ods. 3 cit. vyhl. pripočítať tzv. režijný paušál vo výške 7,81 Eur a v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl. i 20% daň z pridanej hodnoty vo výške 9,70 Eur. Celkové trovy advokáta vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní tak predstavujú sumu 58,18 Eur. Keďže advokát si uplatnil menej 53,45 Eur a súd v zmysle § 153 ods. 2 O.s.p. nemôže prekročiť návrhy účastníkov, odvolací súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 53,45 Eur k rukám jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.), do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Keďže odporcovia si náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili a podľa obsahu spisu im ani žiadne nevznikli, odporcom 1., 2. náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.